

Sygn. akt VIII C 1330/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 9 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Bank (...) S.A.z siedzibą we W.

przeciwko: J. P.

przy udziale kuratora M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 września 2012 r. strona powodowa (...)Bank (...)wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. P.kwoty 4.722,36 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 24 % w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 1.978,49 zł od dnia 4 października 2011 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania oraz o ustanowienie kuratora dla doręczeń dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 30 sierpnia 2007 r. udzieliła pozwanej limitu kredytowego numer (...), w związku z czym pozwana była zobowiązana do spłaty limitu kredytowego w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty należności, pomimo kierowanych do niej wezwań. Wskazała, iż na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności: należność główna w kwocie 1978,49 zł, odsetki za okres od dnia 30 sierpnia 2007 r. do dnia 3 października 2011 r. w kwocie 1628,39 zł oraz kwota 1115,48 zł tytułem opłat i prowizji za prowadzenie rachunku.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2012 r. Sąd ustanowił dla pozwanej, której miejsce pobytu nie jest znane, kuratora (...)

W odpowiedzi na pozew kurator, działając w imieniu pozwanej, wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł, iż strona powodowa nie wykazała ani zasadności, ani też wysokości dochodzonego roszczenia.

W piśmie procesowym strona powodowa wskazała, iż umowa zawarta z pozwaną miała charakter odnawialny, aż do wypowiedzenia przez którąś ze stron. Pozwana nie wypowiedziała przedmiotowej umowy, w związku z czym umowa była odnawiana przez kolejne okresy rozliczeniowe. Wskazała, iż przez cały okres obowiązywania umowy naliczała odsetki umowne od kwoty wykorzystanego limitu, zgodnie z umową oraz tabelą opłat i prowizji. Podniosła, iż obecnie odsetki naliczane są w stosunku rocznym, według czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, w związku ze złożonym wypowiedzeniem umowy.

W piśmie procesowym z dnia 27 maja 2013 r. kurator, działając w imieniu pozwanej podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

W piśmie procesowym z dnia 21 czerwca 2013 r. strona powodowa cofnęła powództwo w całości bez zrzeczenia się roszczenia oraz wniosła o umorzenie postępowania.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2013 r. kurator procesowy nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu przez stronę powodową bez zrzeczenia się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 30 sierpnia 2007 r. pozwana J. P.zawarła z (...) Bank S.A((...) Bank (...) S.A.) z siedzibą we W.umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...)i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) (...)nr (...). Na jej podstawie strona powodowa przyznała pozwanej limit kredytowy do kwoty 2.000 zł, a pozwana zobowiązała się do spłaty limitu kredytowego w okresach miesięcznych w wysokości oraz terminie określonych w wyciągu dostarczanym co miesiąc na jej adres korespondencyjny. W umowie zastrzeżono, iż bank może wypowiedzieć umowę limitu w przypadku braku wymaganej spłaty minimalnej przez okres 2 miesięcy. Z dniem rozwiązania umowy limitu całość zobowiązań posiadacza rachunku kredytowego wobec banku z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego, odsetek, opłat i prowizji staje się wymagalna.

Dowód:

- Umowa z dnia 30 sierpnia 2007 r. k. 15-17;
- Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego k. 55-59.

W dniu 13 grudnia 2007 r. pozwana dokonała ostatniej wpłaty kwoty minimalnej.

Okoliczność bezsporna

W dniu 3 października 2011 r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg bankowych, w którym stwierdzono, iż zadłużenie pozwanej J. P. wynosi 4.722,36 zł.

Dowód:

- Wyciąg z ksiąg bankowych k. 9

W dniu 14 grudnia 2009 r. strona powodowa wypowiedziała umowę o limit kredytowy i kartę z dnia 30 sierpnia 2007 r. w całości, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód:

- Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 10;

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i w związku z tym podlegało oddaleniu.

Z uwagi na podniesiony przez kuratora procesowego zarzut przedawnienia istota sporu sprowadzała się do rozważenia kwestii, czy na pozwanej nadal spoczywa obowiązek świadczenia na rzecz strony powodowej.

Powyższy zarzut Sąd uznał za uzasadniony.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W

konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W sprawie bezspornym było, iż pozwana dnia 14 grudnia 2007 r. dokonała ostatniej wpłaty wymaganej umową kwoty minimalnej, której termin płatności przypadła na dzień 27 grudnia 2007 r. Należy więc wskazać, iż w niniejszej sprawie najwcześniejszym terminem w którym strona powodowa mogła podjąć się ochrony swych praw i wypowiedzieć umowę, a tym samym spowodować wymagalność całego roszczenia był dzień 27 lutego 2008 r., zgodnie bowiem z postanowieniami umowy zawartej pomiędzy stronami - strona powodowa była uprawniona do wypowiedzenia umowy w przypadku braku wymaganej spłaty minimalnej przez okres 2 miesięcy.

Z upływem tego dnia, w którym upłynąłby okres wypowiedzenia umowy gdyby strona powodowa wypowiedziała ją w najwcześniejszym możliwym momencie, czyli w dniu 27 marca 2008 r. rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął z dniem 27 marca 2011 r. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono w dniu 5 września 2012 r., a więc ponad rok po upływie okresu przedawnienia.

Z powyższych względów Sąd oddalił powództwo.

Wskazać należy, iż nawet gdyby zarzut przedawnienia nie zasługiwałby na uwzględnienie powództwo również podlegałoby oddaleniu z uwagi na jego nieudowodnienie. Strona powodowa nie wykazała bowiem w jaki sposób została ustalona dochodzona pozwem kwota 4.722,36 zł. Przede wszystkim strona powodowa nie uwodniła, iż należność główna wynosi w istocie 1978,49 zł, nie określiła bowiem w jaki sposób zostały zarachowane wpłaty dokonywane przez pozwaną. Dokumenty przedstawione przez stronę powodową nie umożliwiły również weryfikacji poprawności naliczenia odsetek w kwocie 1.628,39 zł. Z postanowień umowy wynika jedynie, iż oprocentowanie kredytu było zmienne (§ 4 umowy). Za nieudowodnione co do wysokości uznać należało by również żądanie zapłaty kwoty 1.115,48 zł tytułem opłat, prowizji i opłat za prowadzenie rachunku. Z zaofiarowanych przez stronę powodową dokumentów nie wynikał bowiem sposób naliczania składki ubezpieczeniowej, nie wykazane zostało również, iż strona powodowa poniosła koszty wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, czy kierowanych do pozwanej upomnień listownych.

Na marginesie wskazać należy, iż pomimo, że strona powodowa cofnęła powództwo brak było podstaw do wydania postanowienia o umorzeniu postępowania. Z uwagi na fakt, iż strona powodowa cofając pozew nie zrzekła się roszczenia, dla skuteczności złożonego oświadczenia niezbędna była zgoda pozwanej. Zgodnie bowiem z art. 203 § 1 pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Kurator procesowy, na rozprawie w dniu 9 lipca 2013 r. nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu, dlatego też Sąd obowiązany był w niniejszej sprawie wydać wyrok.